

gang må den jo blive dårligere med de forsinkelser, der har været, og den fordyrelse, der har været, og jeg er ikke overbevist om, at de 880 mio. kr., som man har ommøbleret, er løsnin-gen.

Det, jeg godt vil spørge hr. Kaj Ikast om, er, om der er nogen, der kan give garantier for, at økonomien i jernbanedelen kan holde. Det kan man selvfølgelig sagtens give, for der er ikke nogen, der kan efterkontrollere det; men sandheden er, at jernbanedelen er økonomisk dårligt stillet.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Min korte bemærkning falder i to dele.

Jeg synes, det er smart indtil oversmart, at hr. Kaj Ikast nu igen forsøger at give det udseende af, at det var et mægtigt held, at der skete den ulykke under boringen. Man kan altså også overspille. Allerede da hr. Ikast sagde det første gang i sin tid, tænkte jeg ved mig selv: Det er jo ligesom når ens børn får en sygdom. Når denne sygdom selvfølgelig giver dem en vis erfaring og en vis ekstra styrke senere, indkasserer man selvfølgelig den del af det med glæde, men derfor går man jo ikke rundt og ønsker, at ens børn skal blive syge.

Så jeg vil sige til hr. Kaj Ikast: Tag det nu roligt og vær ikke så stolt af, at noget gik frygtelig skævt og galt. Men det er da dejligt, at der altså er en bagside ved alting, og at der er gode og mindre gode ingredienser.

Det andet, og der er nok mere afgørende, er den diskussion, som vi hørte lige før frokost, om betalingen, hvor det nu blev kaldt ren populisme, hvis der ikke skulle betales. Hr. Søren Hansen gør et stort nummer ud af det.

Jeg havde jo lidt med det forlig at gøre, så jeg og mit parti skulle være de sidste til at bryde eller foreslå nogen at bryde forliget, selvfølgelig gør vi ikke det; men derfra og så til at sige, hvad et folketing, hvad vore egne partier vil bestemme her i denne sal om 10-20 år, det er der ingen af os der kan. Hvor mange ægtefæller har ikke stået for en præst eller en borgmester og lovet at agte, elske og ære hinanden, indtil døden skiller dem, og efter at der er gået to år eller tolv år, går de fra hinanden igen.

Lad os bare ikke bilde os ind, at vi har den glaskugle, hvori vi kan se den endelige og absolutte fremtid. Forliget er indgået efter grundige undersøgelser, og det holder; men vi skal da ikke stå her og love, at kommende generationer og vore efterfølgere her i denne sal ikke når et

andet resultat, ikke for at være populister, men hvis såfremt i fald det skulle vise sig at være samfundsøkonomisk fordelagtigt. Der må vel også være frihed til det til den tid.

(Kort bemærkning).

Tommy Dinesen (SF):

Sammenligningen med et ægteskab kan nok ikke rigtig bruges her, eftersom broen skal stå i hundrede år, og det er der vist ikke nogen ægtefolk der lover hinanden. Det står i loven, nemlig, så det må jo være rigtigt.

Men jeg synes, at det er mærkeligt at høre hr. Arne Melchior fremføre herfra, at det her forlig ikke varer. Det må da være de 30 år, der er regnet med til tilbagebetalingen; ellers fatter jeg ikke de aftaler, der er indgået.

Der er én fra De Konservative – den miljøpolitiske ordfører, hr. Jens Jørgensen – der har fremført, at det her måske ikke holder i fremtiden, og nu siger ordføreren for CD altså det samme. Det synes jeg ærlig talt er mærkeligt. En aftale må da være en aftale, og i det her tilfælde har man vidst, at tilbagebetalingen skulle tage 30 år.

Hvis det er sådan, at man har fået betalt forbindelserne, hvis økonomien er gået i orden, således at de faste forbindelser er tilbagebetalt inden for 20 år, er det måske noget andet, men ellers må forliget da være i tilbagebetalingsperioden; ellers forstår jeg ikke ret meget af det.

(Kort bemærkning).

Kaj Ikast (KF):

Jeg kan ikke hidse mig så frygtelig op over, at folk, der er nye i dette Ting, eller folk, der har været her i mange år, lige pludselig vil afprøve det, vi har lavet. Jeg er enig med hr. Arne Melchior; jeg er heller ikke utilfreds med, at nogle af mine kollegaer afprøver det, jeg har lavet her i dette Ting. Man skal være klar over, at vi ikke løber fra et forlig, og det vidste de i vores parti, der er gået ind for det her, at vi ikke gør; men derfor må man da godt afprøve, om det, vi har lavet, er rigtigt. Det har jeg ingenting imod.

Jeg takker selvfølgelig hr. Arne Melchior for, at jeg blev erindret om vores uheld. Det er jo ikke til at bære, når man står dér med folk, der har arbejdet i 3-4 døgn i træk – men heldigvis har det været sådan, at de trafikministre, der har været i dette land, alle sammen helt fra hr. Risgaard Knudsens tid har haft et godt humør og har kunnet tage alle de skandaler, der har været inden for Trafikministeriets område, på en passende dansk måde.